

Reguleret handel under pres – finansiering som våben i en ny kreditkrig

Statslig eksportfinansiering er et område, hvor konsekvenserne af en ny bølge af protektionisme, herunder at handelsinstrumenter i stigende grad køres i stilling som våben i den globale konkurrence, allerede er meget tydelige.

De internationale regler for statslig eksportfinansiering skal sikre lige konkurrencevilkår mellem eksportører, så forretninger vindes ud fra priser og produkter i stedet for en konkurrence om, at have den mest fordelagtige statslige garanti/finansiering i ryggen.

Presset på WTO, den stigende vigtighed af globale værdikæder, konkurrencen fra Kina og kapløbet for at katalysere finansiering til FN's Verdensmål har skabt nye, skjulte subsidier, der truer med at nedbryde den regelarkitektur, der har eksisteret og været relativt velfungerende i OECD siden 1970'erne.

Hvad kan løsningen være?

- i) Skal OECD-landene gå ind på den kinesiske præmis og begynde at konkurrere på statslig finansiering?
- ii) Skal der skabes et nyt globalt regelsæt? Kan det overhovedet lade sig gøre – og vil det have nogen effekt?

Der er stort behov for, at disse spørgsmål adresseres på en holistisk måde, der samtænker handel og udvikling/bistand på tværs af de nationale systemer og internationale institutioner, hvor emnerne historisk er blevet behandlet isoleret af hinanden.

Boks: Hvad er statslig eksportfinansiering og hvem yder det?

Statslig eksportfinansiering ydes traditionelt gennem statslige "ECA'er", Export Credit Agencies, der bidrager til finansiering af projekter, hvor køberen har brug for kredit i 2 år eller mere. ECA'erne bidrager til, at eksporten finder sted ved at påtage sig risikoen for, at køberen ikke betaler. Det sker enten ved finansiering gennem direkte lån eller statslige garantier til kommercielle banker.

De første ECA'er blev etableret i Europa i 1920'erne, men de findes i dag globalt. Fokus for ECA'er i udviklingslande har hidtil været på handel med forbrugsgoder. Det er først indenfor de sidste 15 år, at ECA'er udenfor OECD-lande er blevet aktive inden for finansiering af større kapitalgoder og mere komplekse projekter.

Udover at flere lande bruger eksportfinansiering aktivt, er der for tiden en tendens til, at eksportfinansiering og promovning integreres i flere institutioner med andre overordnede formål.

1.0 WTO og reguleret handel er under pres

Verdenshandelsorganisationen (World Trade Organization, WTO) udgøres af stater og toldområder, der sætter, anvender og håndhæver de globale regler for handel mellem hinanden.

WTO's primære aktiviteter er:

- Et forum for international regler om handel (f.eks. Doha udviklingsrunden)
- At løse handelstvister (gennem WTO's tvistløsningssystem)
- At fastsætte regler for handel gennem handelsaftaler
- At overvåge medlemmernes handelspolitikker via Trade Policy Review-mekanismen

Aftalen om oprettelse af verdenshandelsorganisationen (WTO-aftalen) samt tilhørende bilag fra 1994 danner grundlaget for det internationale regelsæt om lige og retfærdig handel, der regulerer handel inden for WTO.

WTO-reglerne udgør stadig det mest veludviklede retssystem på internationalt plan, idet det både indeholder bindende regler og et håndhævelsessystem til håndtering af sager, når reglerne bliver brudt. WTO-reglerne bidrog til, at der ikke skete en tilbagevending til protektionisme på handelsområdet efter den globale finansielle krise i 2008.

Imidlertid er WTO-reglerne under pres. Forhandlingerne i Doha-udviklingsrunden er gået i stå, og der er sket et opbrud på det multilaterale område. Antallet af bilaterale og plurilaterale handelsaftaler stiger som følge heraf.

Det er dog værd at huske, at WTO ikke kun er et forum for forhandling af multilaterale handelsaftaler. Udover WTO-aftalen indeholder WTO-rammerne også regler om handel med tjenester (GATS), anti-dumping, regler for tekniske hindringer for handel (Technical Barriers to Trade), fødevarerstandarder (Sanitary and Phytosanitary measures), immaterielle rettigheder, subsidier og udligningsforanstaltninger (Subsidies and Countervailing measures), mv. På eksportfinansieringsområdet er WTO-reglerne for subsidier og udligningsforanstaltninger udmøntet i "OECD Arrangementet for offentlige eksportkreditter", som skal sikre, at eksportfremme blandt medlemmerne i OECD sker under lige og ordnede vilkår, samt at konkurrencen finder sted mellem eksportører og ikke stater.

Man kan derfor ikke komme uden om, at disse WTO-regler har været med til at udvikle og harmonisere den frie handel på verdensplan.

Selvom OECD Arrangementet hører under WTO-reglerne, er det en aftale, der er forhandlet i OECD og overholdes derfor primært af OECD-landene. Ikke alle WTO-lande, herunder Kina, anerkender regelsættet, og ser sig ikke som del af aftalen, da den har sin oprindelse i OECD. Brasilien har tiltrådt dele af OECD Arrangementet efter panelafgørelser i WTO, men endnu har ingen haft viljen eller den nødvendige bevisførelse til at igangsætte en WTO panelsag mod Kina.

1.1 Gevinsterne ved reguleret eksportfinansiering

"Gevinsterne ved reguleret handel" (Copenhagen Economics 2018) kan bekræftes ved at kigge mod et, for mange ukendt, hjørne af handel og eksport: statslig eksportfinansiering. Statslig eksportfinansiering findes i alle lande. I Europa er det et supplement til den private eksportfinansieringssektor, og skal træde ind i de særligt risikofyldte markeder, hvor de private finansielle aktører ikke kan/vil være med. I mange andre lande er den statslige eksportkredit eneste aktør på markedet.

Denne type finansiering står bag især skibsbygning, broer, togbaner, havnebyggeri, energiprojekter, industrivirksomhed og meget mere verden over.

Boks: Modcyklisk instrument og vækstmotor

Statslig eksportfinansiering fik en væsentlig rolle under den seneste finansielle krise, hvor manglen på likviditet på markederne betød at eksportører måtte vende sig til den offentlige sektor for finansiering. Det var således institutioner fra den offentlige sektor, der i 2008 måtte træde til med en indsats af en størrelsesorden ikke set i nyere tid.

Nye programmer for kortfristede kreditter og særlige garantier rettet mod SMV-sektoren så blandt andet dagens lys. I visse lande (bl.a. Tyskland og Japan) var programmerne meget store; i andre lande blev meget store kreditlinjer tildelt centrale handelspartnere (f.eks. USA til Sydkorea og Kina) for at sikre fortsat levering af nødvendige materialer. I andre lande igen var der især fokus på at udvikle regionalt handelssamarbejde, navnlig i forbindelse med supply-chain virksomheder. I den forbindelse blev det i APEC aftalt, at man ville oprette et asiatiske-stillehavs-netværk for at fremme intern og ekstern handel og investering gennem statsligt samarbejde i regionen.

Den finansielle krise har understreget den strategiske vigtighed af eksportfinansiering, og hvordan eksportfinansiering kan anvendes ikke blot modcyklisk, men også som en vækst generator.

Kilde: Auboin, 2009.

Det er interessant, at staters involvering i finansiering af store og vigtige projekter har kunnet finde sted under ordnede forhold og uden klager om misbrug og konkurrenceforvridning i mellem de store eksporterende lande. Den "ordentlige" eksportfinansiering, der har fundet sted de sidste 40 år, skyldes ikke manglende konkurrence i mellem OECD landenes eksportør. Konkurrencen er hård, men den er "fair", i hvert fald forstået på den måde, at konkurrencen sker på pris og produkt frem for statslig finansieringsløsning. Dette er takket være OECD Arrangementet, der har eksisteret siden 1970'erne.

Danske eksportører har draget fordel af denne gennemsigtige regulering, som sikrer, at statslig eksportfinansiering ydes på lige vilkår på tværs af OECD-landene. Reglerne sikrer bl.a. at statslige finansieringsløsninger har samme rammer for tilbagebetaling, samme priser for finansiering og senest også samme krav til håndtering af miljø og sociale forhold i projekterne. Det giver eksportører og de private finansielle aktører forudsigelighed omkring pris, vilkår, betingelser og også en mulighed for at klage ved brud på disse regler. Man skal ikke tro, at OECD landene ikke konkurrerer, men konkurrencen bliver håndteret gennem OECD Arrangementet, der i EU er blevet ophøjet til EU lov.

Boks: OECD Arrangementets nøgle til succes

I 2015 udgav World Economic Forum og International Centre for Trade and Sustainable Development (ICTSD) en rapport om det globale handels- og investeringssystem, der fremhævede eksportkreditreglernes succes i at sikre lige konkurrencevilkår:

"OECD-Arrangement har demonstreret, hvordan formelle ikke-bindende regler, udarbejdet udenfor WTO, effektivt kan være med til at regulere subsidier for en relativt lille gruppe af handelspartnere, hvor WTO-aftalen ellers ville blive omgået. I Arrangementet anvendes et præcist og udtømmende sprog, som er med til at sikre en fælles forståelse blandt deltagerne af Arrangementets regler, og automatiske justeringsmekanismer gør det muligt at tilpasse reglerne til ændrede økonomiske vilkår. Informationsudveksling og notificeringsprocedurer er derudover med til at opbygge tillid til reglerne. Idet der tillades en vis grad af frihed i forbindelse med den substantive overholdelse af reglerne, samtidigt med at der insisteres på brug af gennemsigtige procedurer og notificeringsmekanismer, er disse instrumenter med til at give de statslige aktører mere autonomi samt sikre at gennemsigtheden bevares og informationsasymmetrien reduceres. Denne gennemsigthed giver aktørerne incitament til at overholde reglerne."

Kilde: Shaffer, Wolfe and Venhcent, 2015 p. 10.

1.2 Regulering, der åbner muligheder

OECD Arrangementet blev til efter en "kreditkrig" i 1970'erne blandt OECD landene for at undgå et kapløb mod bunden, hvor billige og lange kreditter blev anvendt som en form for direkte eksportsubsidie. Fokus var på harmonisering af de finansielle vilkår og gennemsigthed. Siden er Arrangementet og en række sideaftaler blevet udbygget løbende, så de i dag også tager stilling til policy-mål (som at højne standarder for f.eks. miljø, menneskerettigheder, anti-bestikkelse, bæredygtig långivning til de fattigste lande). Endvidere bidrager de til fremme af bæredygtige energikilder, både ved at skærpe de finansielle vilkår til kulfyrede kraftværker, men også ved at tillade lempelige vilkår til klima-projekter såsom vindenergi.

I en lang årrække havde reglerne også en slags "crowd-in" effekt, hvor flere og flere lande tilsluttede sig til Arrangementet, og hvor disputser udviklede sig til nye aftaler. Den eksisterende ramme gjorde det også muligt hurtigt og effektivt at udvide finansiering til nye sektorer på en reguleret måde. Den såkaldte "Klimasektoraftale" sikrede allerede i 2009, langt forud for Parisaftalen, bedre finansielle vilkår til vedvarende energiprojekter og klimatilpasningsprojekter. Det har betydet, at OECD-landenes samlede engagement i finansiering til fx vindenergi er steget fra USD 515 mio. i 2007 til USD 2,22 mia. i 2016, hvoraf Danmark i 2016 stod for de USD 1,7 mia.

Boks: Fra disputs til ny aftale

Første gang eksportfinansiering kom under luppen i WTO regi var i en sag mellem Canada og Brasilien.

WTO-sagen omkring fly med Brasilien banede vejen for at Brasilien og OECD landene blev enige om en ny aftale for flyfinansiering. I forbindelse med underskrivelse af den nye aftale om flyfinansiering understregede OECD's generalsekretær at fordelene ved multilateralt samarbejde forstærkes yderligere i flysektoren:

"flysektoren udgør de "nationale champions" i de pågældende lande. De er vigtige eksportører og skaber mange arbejdspladser. Handelstvister mellem disse nationale champions og deres stater har en tendens til at eskalere, hvilket medfører at de økonomiske og politiske indsatser bliver sat på høj-kant.

...De to deltagere til flyaftalen [Canada og Brasilien] var ikke medlem af nogen formel aftale om flyfinansiering før 2007 aftalen om Aircraft Sector Understanding. Brasilien er nu en vigtig partner for OECD og en fuldgyltig deltager til ASU-aftalen...

...Før disse aftaler var Canada og Brasilien involveret i en omfattende retstvist i WTO over flyfinansiering. De valgte dog en mere produktiv og gensidigt gunstig vej, nemlig at samarbejde med deltagerne i OECD fremfor at forfølge yderligere handelstvister. Begge stater var enige om at den multilateral "soft law"-mekanisme var en bedre og mere pragmatisk måde at løse deres tvister på.

...Dette er et "hårdt" bevis for effektiviteten af "soft law"...".

Kilde: OECD, Gurría, 2011.

Nu, efter en lang årrække med et reguleret eksportfinansieringsmarked, er unfair finansiering blevet synlig igen med vækstmarkedernes stigende kapitalgodeeksport og anvendelse af statsbanker – især Kinas synlige anvendelse af finansiering på det afrikanske kontinent, billig og lang kinesisk eksportfinansiering og lavere krav til projekternes overholdelse af menneskerettigheder og miljøstandarder.

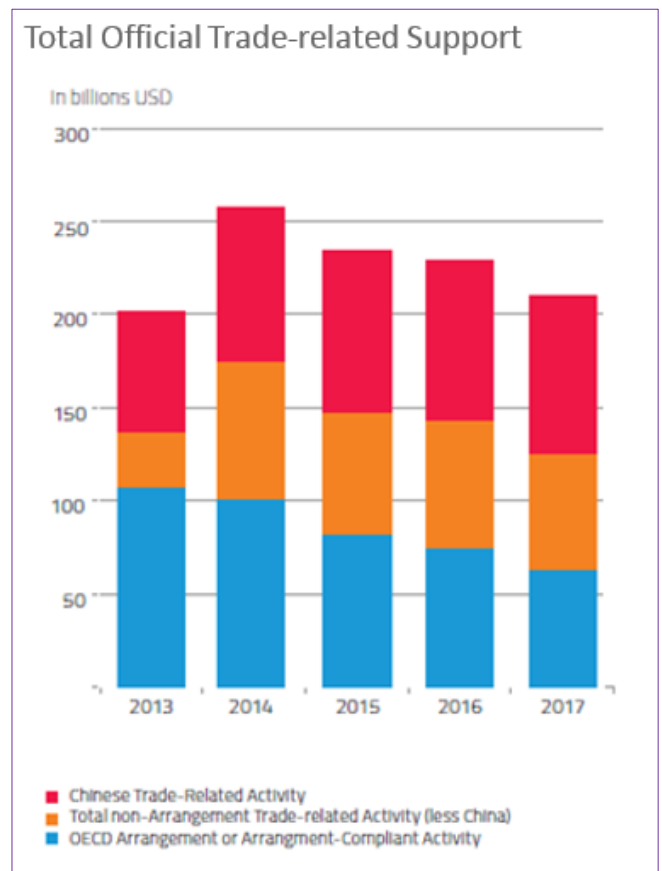
2.0 På vej mod en ny kreditkrig?

Truslen mod reguleret handel kommer uden tvivl fra ikke-OECD-lande – ikke mindst fra Kina - men reglerne bliver også truet indefra.

Den årlige konkurrencedygtighedsrapport fra US EXIM, som udkom i juni, viser tydeligt, at eksportkreditter er under forandring. Det overordnede tema for rapporten er det strategiske skifte blandt et stigende antal ECA'er rundt om i verden, der går mod mere proaktive og fleksible politikker og programmer, der har til formål at stimulere indenlandske leverandører i den globale værdikæde:

"There is increasingly clear confirmation that the official export credit landscape has undergone a fundamental shift in the post-Global Financial Crisis (GFC) world. Outside of the United States, ECAs are no longer viewed predominately as transaction oriented, reactive lenders of last resort. Instead, foreign ECAs are increasingly being "weaponized"— specifically organized and equipped to be maximally flexible and proactive in order to incentivize a shift in sourcing or support trade policy, particularly in key industries". (US EXIM 2018: 2)

Denne "nye", strategiske rolle ECA'erne påtager sig, kommer i kølvandet på Kinas fortsatte plads på toppen, som den førende ECA – på volumen – der opererer uden for OECD Arrangementet. Generelt er aktiviteten inden for Arrangementet faldende blandt deltagerne, hvorimod aktiviteten uden for Arrangementet stiger støt, også blandt OECD-landene, som i stigende grad udvikler programmer og instrumenter, der ikke entydigt er reguleret af Arrangementet.

Kilde: EXIM Competitiveness Report, 2018.

På områder som investeringsstøtte, "market window" og ubundet støtte – alle uden for OECD Arrangementet – har den kinesiske ECA leveret mere MLT (Medium-Long-Term) støtte end resten af verden kombineret, med næsten 45 milliarder dollars. Til sammenligning kom hovedparten af OECD's investeringsstøtte uden for Arrangementet – set blandt de største udbydere EDC, Canada, NEXI og JBIC, Japan, KEXIM og K-sure, Sydkorea, og Euler Hermes, Tyskland – kun op på omkring 35 milliarder dollars, altså betydeligt mindre end den kinesiske del. Flere og flere ECA'ere ruster sig derfor til kampen mod de uregulerede eksportkreditter, og der tegner sig et billede af et hårdere marked i fremtiden.

Den OECD-regulerede handelsfinansiering er ved at blive slugt af den uregulerede finansiering fra både OECD-lande og i særdeleshed fra Kina. Det betyder, at konkurrencen i stigende grad flyttes til fordelagtigheden af de offentligt støttede finansieringsløsninger, og dermed bliver en statskassekonkurrence. Hvordan skal OECD-landene forholde sig til dette?

- i. Skal OECD-landene gå ind på den kinesiske præmis og begynde at konkurrere på statslig finansiering?
- ii. Skal der skabes et nyt globalt regelsæt? Kan det overhovedet lade sig gøre – og vil det have nogen effekt?

2.1 Skal OECD-landene konkurrere på kinesisk?

Globaliseringen og den stigende vigtighed af de globale værdikæder gør det sværere at vurdere, hvor og hvornår der er nationale økonomiske interesser på spil, som kan medvirke til at forvride konkurrencevilkårene eksportørerne imellem. Traditionelt har man vurderet, at offentlig støtte, der var *bundet* til indkøb af nationalt producerede varer tjente en national interesse, og dermed kunne forvride konkurrencen. Var den offentlige støtte *ubundet*, var der tale om altruistisk handling, der ikke havde indflydelse på konkurrencevilkårene.

I dag er langt sværere at vurdere, hvorvidt en statslig garanti til et udenlands projekter, tjener statens økonomiske interesser, fordi komponenterne til et projekt ofte er produceret i helt tredje eller fjerde lande bl.a. af udenlandske datterselskaber.

Det er almindeligt kendt i OECD, at Japan og Sydkorea ikke anvender OECD Arrangementets regulering til eksportfinansiering til datterselskaber uden for Japan/Sydkorea, fordi selve produktionen ikke finder sted nationalt. Ellers er det ikke muligt at konkurrere med de kinesiske vilkår.

På den måde kan mange forretninger glide udenom den traditionelle regulering, der skal sikre konkurrence på pris og produkt fremfor konkurrence på statslig finansiering. I stedet bliver der tale om skjulte subsidier anvendt som en form for økonomisk diplomati.

2.2 SDG-finansiering er det nye sort og regulering opfattes som en hindring

Kina anvender i høj grad økonomisk diplomati i form af udviklingsbistand til at finansiere handel med kinesiske interesser, for eksempel via China Development Bank. Det er Kina dog ikke længere ene om.

I tiden opleves en bølge af brugen af økonomisk diplomati – også i den danske udenrigstjeneste - som skal skabe de rette vilkår og forudsætninger, for at fremme nationale interesser og eksport. Det største eksempel herpå må være det kinesiske Belt and Road initiativ, hvor der investeres massivt i infrastruktur, der skal fremme handel til og fra det kinesiske marked.

I OECD er de bilaterale udviklingsbanker også i rivende udvikling, og opruster i særlig grad brugen af kommercielle lån og garantier uden bistand i form af gaver. Disse lån og garantier til private investorer, skal mobilisere den private finansiering, der er en forudsætning for at finansiere FN's Verdensmål (SDG'erne).

Der er ikke enighed om, hvordan de instrumenter der gives med et udviklingsformål bør reguleres, og hvorvidt OECD Arrangementet finder anvendelse, når handel er involveret. Argumentet imod at regulere disse potentielle subsidier

er, at instrumenterne ikke er *bundet* til indkøb af nationale varer. Men i et globaliseringsperspektiv er dette ikke nogen sikkerhed for, at det ikke anvendes som skjult subsidie efter kinesisk forbillede. I USA er der indført store begrænsninger på den amerikanske EXIM-bank, der i from af traditionel handelsfinansiering følger OECD's regulering. I stedet arbejdes der på at skabe en ny udviklingsbank, der skal "forbedre USA's konkurrencedygtighed i forhold til Kina" (Devex 2018).

Der er fare for, at kapløbet mod at opnå FN's Verdensmål, skaber en kattelem ud af de internationale regler på eksportfinansieringsområdet. Den holistiske tilgang i FN's Verdensmål gør målene skrøbelige i forhold til, at næsten alt med god vilje kan kaldes SDG-finansiering ("greenwashing"), og dermed omgå handelsregulering og hensyntagen til de lige konkurrencevilkår.

For yderligere at motivere de bilaterale udviklingsbanker til at udvide brugen af lån og garantier uden gave-bistand, er det i OECD's udviklingskomité besluttet, at disse lån og garantier kan "tælle med" i den forpligtelse landene har om at yde 0,7 af BNP som udviklingsbistand. Dette skaber yderligere incitament til at flytte finansiering af projekter, der smager lidt af SDG til udviklingsbankerne, for på den måde hurtigere at nå bistandsmålsætningen og dermed frigøre ressourcer i de nationale budgetter.

Boks: SDG-finansiering foregår i et vakuum – hvor er hensynet til frihandel?

Der er bred enighed om, at den private sektor, erhvervslivet og handel skal tænkes ind i finansieringen af SDG-målene. Udfordringen er at samtænke denne ambition med handelsområdet, så de lige konkurrencevilkår bevares.

- *Vi skal have en strategisk tilgang til vores udviklingsbistand, så vi tænker verdensmålene ind i vores erhvervspolitik. Med udviklingsmidler kan vi på en og samme tid understøtte en bæredygtig udvikling og åbne nye markeder for dansk eksport.*
(Lars Løkke Rasmussen i GlobalNyt 2016)
- *The Sustainable Development Goals carries a multi-trillion dollar price tag – far beyond the scope of aid. The money in the private sector is there – and it is needed.*
(Kristian Jensen, FDF I Addis Ababa 2015)
- *The need for mobilising sources beyond development finance for achieving development targets, and the importance of using development finance in a catalytic way is well accepted and reflected in Agenda 2030, the Paris Agreement on Climate Change, and the AAAA.*
(OECD DAC 2018)
- *"Scale the blended (public-private) financing of infrastructure and industrial investment through expanded deployment of risk mitigation, co-financing, capacity building assistance and other public finance tools"*
(Meléndez-Ortiz & Samans 2015: 12)

Uden regulering af øget kapital og udvidede mandater til statsstøttede banker, er risikoen, at det eneste resultat bliver en ulig konkurrence mellem institutioner og en "crowd-out effect" af den private sektor fremfor mere finansiering til Verdensmålene. Der er i forvejen mangel på de gode, rentable ("bankable") projekter, hvilket skærper konkurrencen. (Niras, 2018.)

2.3 Skal der skabes et nyt globalt regelsæt – eller er det for sent?

Der er allerede skabt en bevægelse, hvor OECD-landene i stigende grad anvender forskellige former for økonomisk diplomati for at kopiere og konkurrere med den kinesiske model. Udfordringen er, at det bliver en konkurrence på statskasser, og i hvert fald i Danmarks tilfælde, som en lille, åben økonomi, vil dette slag hurtigt være tabt.

OECD-landene er gået ind i forhandlinger med Kina og en række andre ikke-OECD-lande, om et fælles regelsæt for offentligt støttet handelsfinansiering. Håbet er, at dette vil kunne skabe mere lige konkurrencevilkår mellem kinesiske eksportører og OECD's eksportører. Hvis sådan en aftale skal have en effekt er det alfa omega, at der sker en bevægelse væk fra den traditionelle tilgang til handel og bistand som to separate emner.

OECD's regler for offentligt støttet handelsfinansiering regulerer en skrumpende forretning, og en ny aftale med Kina med samme anvendelsesområde vil blot fortsætte denne udvikling.

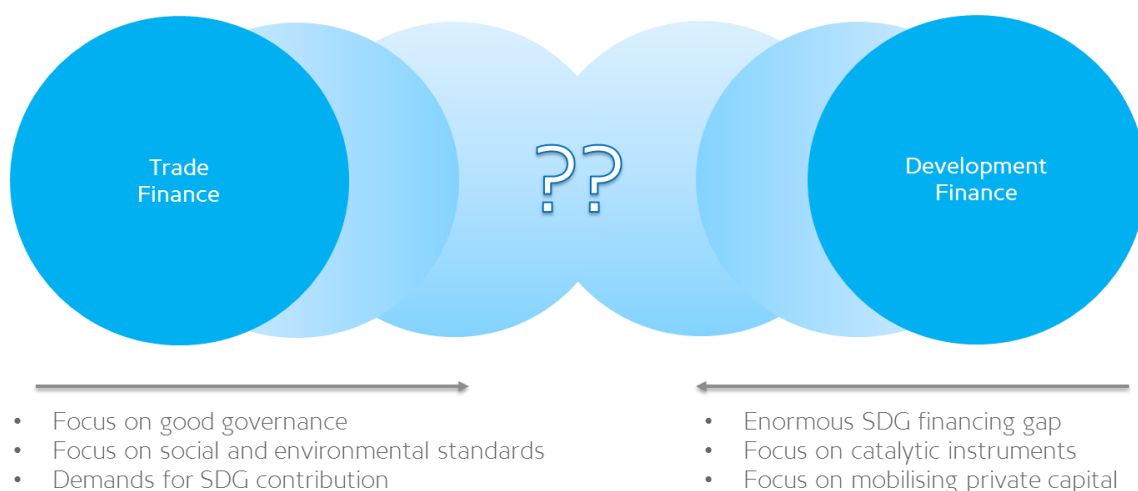
Der er i stedet brug for en holistisk "whole-of-government" tilgang til spørgsmålet, om lige konkurrencevilkår, finansiering af SDG-målene, handel, udvikling og en øget forståelse for at økonomisk diplomati i et globaliseringsperspektiv i lige så høj grad kan forvride konkurrencen som klassiske subsidier.

En "whole-of-government"-tilgang udfordrer langt de fleste lande og internationale organisationer, fordi der gennem tiden er etableret en institutionel silo-tilgang, hvor handel og bistand/udvikling historisk har været behandlet som to separate emner.

Boks: Hvem bestemmer i "Question mark"-land?

Den traditionelle tilgang, hvor handel og bistand/udvikling er blevet behandlet i hver sin silo, har nået sin udløbsdato.

På udviklingssiden sker der en bevægelse mod en "katalytisk" brug af kommercielle lån og garantier, mens der på handelssiden i stigende grad er fokus på "good governance" og policy-hensyn.

Det fører til et overlap i mandater og instrumenter, som ikke kan håndteres isoleret fra hverken den ene eller den anden verden, og som fører til store spørgsmålstejn om, hvordan det nye marked skal fordeles mellem aktører, og hvordan den fri handel og den reelle udviklingseffekt sikres.

KILDER

- › Auboin, M. (2009). Boosting the availability of trade finance in the current crisis: Background analysis for a substantial G20 package. WTO Sekretariatet, The Centre for Economic Policy Research, no. 35. URL: <https://bit.ly/2Mn16Ce>.
- › Copenhagen Economics (2018). Gevinster ved Reguleret Handel. Axcelfuture.
- › Devex (2018). Support for new US development finance bill, even as some details are questioned. URL: <https://bit.ly/2F58jI8>
- › EXIM Competitiveness Report (2018). Report to the U.S. Congress on Global Export Credit Competition. URL: <https://bit.ly/2uKBMQu>
- › Globalnyt (2016). Regeringen lancerer ny Verdensmålsfond. URL: <https://bit.ly/2MngRZR>
- › Greene, W. (2006). U.S.-China Competition in the Indian Market. U.S. International Trade Commission. URL: <https://bit.ly/2Lf2Q4E>.
- › Gurria, A. (2011). Remarks at the Signing Ceremony for the Aircraft Sector Understanding: <https://bit.ly/2Mn8BZK>.
- › Horlick, G., & Clarke, P. A. (2016). Rethinking Subsidy Disciplines for the Future. E15 Task Force on Rethinking International Disciplines – Policy Options Paper. International Centre for Trade and Sustainable Development (ICTSD) and World Economic Forum. URL: <https://bit.ly/2LftSJP>.
- › Jensen (2015). Speech by the Danish Minister for Foreign Affairs Kristian Jensen at the FfD conference in Addis Ababa. July 24. URL: <https://bit.ly/2NDQmnI>.
- › Meléndez-Ortiz, R., & Samans, R. (2015). The E15 Initiative: Strengthening the Global Trade and Investment System in the 21st Century. International Centre for Trade and Sustainable Development (ICTSD) and World Economic Forum. URL: <https://bit.ly/2mAq0UI>.
- › Mudde, P. (2017). The complementary role of Official Development Finance: some observations and recommendations. Sustainable Finance & Insurance. BU Bulletin. URL: <https://bit.ly/2Lyb4nM>
- › Niras (2018). Where are the projects? Approaches and instruments to scale up the development of bankable investment projects. Report to DANIDA, 1 February 2018
- › OECD (2011). Smart Rules for Fair Trade: 50 Years of Export Credits. OECD publishing. URL: <https://bit.ly/2MnsC2c>.
- › OECD DAC (2018). OECD DAC Blended Finance Principles for Unlocking Commercial Finance for Sustainable Development Goals. URL: <https://bit.ly/2uzTgyj>.
- › Prevost, D., Chokroune, L., Creemers, R., & Huchet, J. F. (2011). Study: EU-China Trade Relations. Directorate-general for external policies, Policy Department. European Parliament, Directorate B. URL: <https://bit.ly/2uFXqW4>.
- › Shaffer, G., Wolfe, R., & Le, V. (2015). The E15 Initiative: Strengthening the Global Trade System, Informal Law's Discipline of Subsidies: Variation in Definitions Obligations, Transparency, and Organizations. International Centre for Trade and Sustainable Development (ICTSD) and World Economic Forum. URL: <https://bit.ly/2NzSkp2>.
- › Skarp, L. (2015). Chinese Export Credit Policies and Programmes. Working Party on Export Credits and Credit Guarantees, TAD/ECG(2015)3. URL: <https://bit.ly/2uVE6mZ>.